

DIKTER FÖR TOMRUM

Lennart Bylund

DIKTER FÖR TOMRUM

Global Resource & Open Information Society Foundation, Dalarö 1998

© Lennart Bylund 1998

Tryckt hos Författares Bokmaskin, Stockholm 1998

ISBN 91-7910-157-7

Vad

Inte för jag vet vad man förväntar sig av mig.
Inte för att jag bryr mig
Men vad vet du om vad jag är
vad ...

Utom mig

Där vettet inte längre när
där sund förnuftet står vilade med armbågen mot
barstolens unkna läderdoft
där står jag och är utom mig av längtan
längtan efter ...

Sår

Så ler jag igen
å ler du mot mig
så värms jag av varma vindar
då brister min spröda
och blodet forsar
tills det läker ihop igen
och väntar...

Jag gör saker jag inte förstår
Jag förstår saker jag inte gör
hur kan det komma sig att detta
verkar vara regel och inte undantag ?

Längtar inte du ibland efter något som du inte vet
vad det är ?

Längtar så det värker i hela kroppen
Är det livet som du längtar efter eller
döden ?

Varför ?

Springer du efter saker som kan dämpa din längtan
Gör du saker som får dig att glömma för en stund
Glömmer du att längta?

Det gör jag.

Som en fuktig Januari månad
står du där och ljuset får dig att skimra
Som en värvind om hösten
rullar du in i rummet
välter omkull alla mina drömmar,

stör mitt lugn och min illusion
du viskar i mitt öra,
jag älskar dig
När dina läppar snuddar ,
din andedräkt smeker
så svarar jag och krossas

Titta i vatten glaset, säger jag
där finns tusen ja miljoner små bubblor
tänk om jag var en
då skulle jag aldrig vara ensam

När den sista tonen klingat ut
när den sista sucken andats ut
vad finns då kvar
i en värld av brus

Att vara en del i något större
är en storhet nog så god
för mig som liten är...
Jag tror nog på en Gud
men undrar hur han ser ut
kanske ett moln på en klar blå himmel
kanske en avslagen flaskhals
i en sopcontainer

undrar om han vet hur jag ser ut?

Kallt stål

Blankt kallt stål i ett sken av hallogen
lampans hårda sken,
visar sitt ansikte för dem som trodde
på den, en obrytbar pakt med riktning
mot framgång, nu går den resan ej att stoppa.
Tänk om vi detta kunnat ana, då skulle
vi aldrig applåderat den med okritisk
entusiasm.

Blankt kallt stål är ett väsen
av människan skapat
det kan lätt vändas mot den
som håller den tillbaka.

Ack om vi bara kunnat ana... ????

Tystnad

Tystnad...
Svällande kvällande tystnad...
Ingenting...
Mindre än ingenting.
Plötsligt en rysning i min kropp.
En kittlande känsla av hopp.
Tingens ting finns runtomkring
där finner jag min fristad.

Älska din nästa

Du skall älska din nästa som du älska dig själv
utan krav, utan slav, utan hävd.

Trots oceaner av otro, av rädsla för sår
som skiljer oss åt, utan krav, utan hävd
är kärlek en saga som ingen förstår.

Tyra

Fågel kvitter och nyklippt gräs för mina tankar till
den tid då jag växte upp och undrade hur fåglars drill
alltid fanns vid min farmors hus
och gav mig en glädje stark som det starkaste rus
Nykokt kaffe på fat med massor av grädde
Socker kaka och glass till oss barn hon gav
den rena doften av nytvättat linne
och äppelträdets doft som kittlar mitt sinne
jag kommer det ej att få uppleva mer
trots det min själ mot min farmor ler.

Aglen, Norge 9705

Ung & död

Han dog ung, det har sagts förut
men tåls att säga igen.

Hans livs ande hade endast hunnit med sitt livs suck
när han rycktes ifrån oss.

Oförklarligt och utan mening.

Ett leende som värmd
ödmjukt men ändå bestämd
Jag kände honom egentligen inte alls
men ändå helt och hållet.

Han lämnade en stor tomhet
men också en värdefull gåva
att förstå vår egen bräcklighet
och att uppskatta livets gång
att vårda och uppskatta den tid
som finns kvar
Det är så det var...

Mot kvällen

Röd sol som sjunker i ett frågande hav
mörker som sänker sig en sen augusti kväll

En fågels klagosång som blir en
symfoni till livets gång

Din hand när min
och vi blir till ett ännu en gång.

Mörk Vår

Det är höst
fast det är vår

En stickande dimma som smakar av
lösningsämnen och metall

Det är för sent att göra något åt
vår kurs är fast sedan lång tid

Feta patroners krav på större vinst
har utarmat vår värld och skapat
en höst året om
Det fanns en tid då
vi kunde ha vänt om
men hur kunde vi veta när?

Borde det inte vara så
att vår medfödda rätt till liv
inte bara mänskligheten utan allt levandes rätt
kunnat ta tillbaka det som rätterligen hör till oss

Men pengar och pengars makt
förslavade och paralyserade oss
så vi spelade med i ett högt spel
visade det sig.

Det är höst
fast det är vår.

Sönderfall

Sakta gått vi mot sönderfall
en lugn lunk mot det oundvikliga
i en ständig kamp mot universums
starkaste kraft

Oordning...

Hon

Vi flyger fram över asfalts havet
efter en lång sömn är du då åter i färd
och ger mig fagra löften om vår och sommar

Ditt skinn möter mitt när jag
gränslar din kropp

Mina händer har mjukt smekt nästan
varje yta av dig
och nu är du redo

Din puls ökar till våldsamt inferno
vibrationer i hela min kropp

Lukter, dofter, fuktig kall frisk
vind smeker mitt ansikte
och jag ler.

Babels torn

Vi åker med världens fart

lägger ännu en sten till världens tak.

Vi frågar oss ofta varför?

Men får aldrig något svar.

Vårt språk har vi förlorat

och förmåga att tolka signaler

som spår om alltets ras

och en resa mot mörkrets Oas.

Vi samlas ibland en grupp om kvällen

En eld, gott vin, kvinnor på fällen

då frågar vi oss meningen med

tio tusen människors kamp

att bygga ett sådant luft slott

det har vi aldrig förstätt

Runt omkring oss svälter kvinnor och barn

men vår lön är ganska rund

När kvällen går mot dag

samlar vi ihop våra verktyg och går

för att bygga ännu ett plan.

Liv

Allt hör ihop, hörde jag dom sade,
det skall stå klart en solig dag.
I det lilla finns en bit
av det stora så ligger det till.

Vi är blott bakterier, kanske små celler
i en levande varelses tänder
som tuggar och andas och drömmer om
länder, där gemenskap och värme
är dess främsta mål.

En strävan mot helhet emot splittring
och söndring, mot mörker, ondska , mot delning och
tomhet.

Det är det som är livet, det är så det är.
Sade Han och borstade sina tänder.

Din Blick

I din blick möts två varelser, två världar, två liv
den ena en härskare ett fulländat liv
i den andra en slav ett format liv
varför kan inte vi båda mötas en gång
på lika villkor utan tvång.

Du är ändå fri vet inget om
atombomber, ozon-hål, ångest och död

Din sång ljuder starkt över skog och mark
mina ögon tåras, det är ändå jag som
är din slav.

Älskade

Älskade vän
hur du tvekar
din kropp ger mig lugn
dina ögon skär som knivar
i min rastlösa själ
dina läppars bekännelser motsäger
din rösts längtan
när du vet
viska i mitt öra
så är jag din i evighet

Virvel

Det finns en virvel i mitt hjärta
som sliter och drar, slänger mig mellan
lycka och förtvivlan
Det känns underbart smärtsamt.
Ibland skapar du små orkaner av otrohet
som driver mig åt olika håll
Jag som endast längtar efter att komma hem
och svepa in mig i tjock bomull
och en virvel av damm.

PärLAN

Du mitt ögas pärla
som tåras i den iskalla vinden
dig vill jag hålla i mina bara händer
värma och skydda mot sandens repor

Du får inte rinna mellan mina fingrar
när jag letar bland havens alla pärlor
Hålla dig i min famn tills våra
kroppar förenas
till en glimmande pärla
inbäddad i världsandens mjuka tunga

Månen t/r

Förstår du
hur mycket jag älskar dig
när jag varje natt i min dröm
hämtar ner alla stjärnor till dig
och du svarar med
hämta ner månen med
förstår du hur mycket jag älskar dig
när jag åker månen tur och retur för att hämta
ner månens ljusa skiva
förstår du?

Du

Du en utforskad kontinent
jag en enfaldig vagabond
du ligger väntande på mina upptäckter
jag skälver av rädsla för vad jag skall se

I mörker är alla kattor grå
ljuset skall ändå segra

Vi två har nog många lyckliga
dagar i edens fuktiga lustgård
innan vi sjunker ner i det mörka
och blir grå...

Stjärnljus

Rymdens kalla tomhet råder
över människors oro
att vara ensamma, att bli...
till stoft för att vakna upp
i en annan kropp
Dina varma händer skänker
värme åt vår ensamhet
tro på något mer
på något större än
det vi ser

För himmelens alla stjärnor talar
sitt klara språk
Inget kan vara så vackert
och sedan slockna
utan orsak utan mening
tänker jag och ser djupt
in i dina ögon
När jag somnar in.

Storuman Feb-98

Tavla i sten

Långt från världens jämmer
hörs ett glädjerop i natten

En grupp människors lycka
att finna en mening
i alltets meningslöshet

Så släcks eldar i hast
och människor drar vidare
mot nya mål

Lämnar efter sig en tavla av sten
som aldrig skall återfinnas igen

Stjärnors fall

Stjärnors fall med kraftfullt ljud
krossar drömmens sköra moln

Landets skri av smärta och fruktan
blandas i hennes hud

Ärren kommer aldrig att läkas
men något nytt kanske föds i denna smärta
Så förändras livet i ett större perspektiv
och för det skall vi skänka vår tacksamhet.

Nattens land

Dagen går utan pardon
tickar vidare med tidens pil
Sitter och väntar på soluppgång
fast det verkar vara ständig natt

Längtan mot ett solstekt land
är starkare än tidens tand
och om vi vore där skulle
vi säkert längta efter det land
där solen ej stekte
utan överflöd av svalka, vatten och lugn
Längta till nattens land

Hjärtats kamp

Hjärtats kamp mot förståndets resonemang
är en kamp utan barmhärtighet.
Varje puls är ett slag mot tankens
flyktighet

Varje tanke fördunklas av blodets förtryck
Vad man skall välja böljar med varje dag, timme och
sekund

För att slutligen förskingras till
ett medvetandets töcken

Jag vet vad jag borde men
göra bara vad jag kan
i en berusad tacksamhet till hjärtats kamp.

Väntan

Som ett sårat djur kryper jag in i mitt bo
väntar på tidens läkande kraft
Trots tid för återställning sedan länge är ute
väntar jag ytterligare en tid
Vad jag väntar på vågar jag inte tänka
kanske hittar jag något jag sökt
kanske söker jag något jag inte hittar
Om jag bara väntar ytterligare en kort tid
så ser naturen till att jag får frid

Så kryper jag ihop, drar en suck
och väntar ytterligare en stund.

Kaos är mitt mellan namn

Jag föddes i en tid av kaos har man sagt
Kaos är mitt mellan namn
Redan efter några år förstod jag hur
det mesta låg till
Trots detta verkar det som om att
ju mer jag lär mig desto mindre jag förstår...
Man har sagt: Det finns en större plan !
men är verkligen jag en del av den?

Fyra väggar

Fyra väggar och en säng
Fyra ben och en madrass
Dagen blir till kväll och jag
har svårt att vakna igen

Varför vakna upp till fyra väggar och en säng
när det redan finns där.

Fjälldrömmar

Jag längtar så efter ett soligt fjäll
med gnistrande vit snö
varm choklad med ost smörgås
Trevligt sällskap med goda vänner
och min familj
Knarrande snö under mina skidor
en hunds yra lek med snödrivors lockande svall
En trött kropps hemkomst till
en öppen eld och varm mat på bordet
Där historier från dagens äventyr
blandas med planer för morgondagen.

Branten

Kära vän och livskamrat

Vi står vid ett stup och kan inte vända om

Jag vill följa dig på vägen men klarar vi detta fall ?
Du lyssnar inte på mina varningar
utan klampar på

Jag är tvungen att följa dina spår

Vad som driver dig på denna väg
är för mig en gåta
När vi började vår resa hade jag
hopp om att min erfarenhet och kunskap
skulle komma dig till del
Men ack vad dessa hopp kom på skam
Du rusar vidare i din förvirrade värld
förbannar alla och allt som tvingar dig

Jag ber och ropar, vänd om... vänd om...

Följ mig på denna stig den är bättre

Du hör mig inte i en värld av brus
vi tar steget ut i kaos
hoppas vi landar lyckligt och välbehållna

Jag skall skydda dig så gott det går...

Pansarhud i Bröllopskrud

Pansarhud i Bröllopskrud
tjockt som pansar
Inget kommer åt
Som en maskros i asfalt
Blommar i avgasstinna städer
Med rätt miljö kanske överlever
kanske mjuknar och lever

Blommor av plast

Blommor av plast lever längre
behöver ej vattnas eller byta jord
Blommor av plast tappar aldrig färgen
får aldrig löss utan kan enkelt dammas av

Men dom luktar inte och får aldrig
sin värdare att tala ömt
 med varsam hand beskära dess skott
 för att skapa plats åt liv.

Tro hopp och kärlek

Tro hopp och kärlek
är tre ord med anor
Tro på trohet
hopp om bättring
kärlek till evigheten
löften man gav till det som kärast är
utan tanke på konsekvens
Tro hopp och kärlek varar alltid längst

Utan mörker inget liv

Utan mörker inget ljus
utan döden inget liv
utan smärta inget lugn
utan sår ingen frid

Tänk hur resan skulle vara utan mål
hur alltings svårighet skapar lugn
I våra värsta stunders förbannande
ser vi inte värdet av dess sår

Bomber och Granater

Så lugnt vansinnet ler mot oss
i vår förvirrade värld
hur högmodets ilska driver människor
att sära och skada för sin skull
Bomber och granater slår in barnets oskuld
krossar illusionen av harmoni
Hell er världens idioter
måtte domedagen komma snart

Sanningen

Orden flyger i luften
som dimmor en tidig oktober morgon
så lätta, så sköra

utan innehåll med lögnens söta doft
aldrig förut har jag detta så klart sett
hur meningslöst osanna ord består
dom virvlar och väcker olust

förvirrar min hjärna som försöker
få mening i meningslösheten
ordna sammanhang i detta kaos
skapa sin egen sanning
sliter själen i onaturlig barmhärtighet
i tusen bitar och sprider dom i
kylig oktober natt

Din stackars människa

Din stackars människa
hur världen har misshandlat dig
tagit din barndoms mödom
slitit den blodig och lämnat rester
att ruttna i tiden
Jag vill bara hjälpa men hur
hjälpa någon som inte vill bli hjälpt,
inte förstår hur underbart livet kan vara
i sin godhet

Don Q Joute

Du kämpar mot de förflutnas demoner
i en kamp som ej går att vinna
Förvirrad skriker du ut din vrede
och alla i din närhet flyr
Du skriker och slåss för att bli hjälpt
men blir missförstådd och ensam
tänk om du kunde stanna upp
och lyssna på godhetens forsande ström
hjälpa dig själv att hjälpa oss
Du kämpa av mediaväderkvarnens tid

Paradox

Världen består av paradoxer
Paradoxer du vet, saker som motsäger varandra.
En enorm skönhet runt omkring
med det som finns omkring.
Med död och förnimmelse hand i hand.
En gudomlig ordning med kaos
som grund ackord.
Förintelsens förföriska molntäcke svepande
havets och misstrons knivskarpa svärd.
Varför är det så att godhet och kärlek
alltid föder önskan till något annat...
Den äkta kärleken varar starkast
till det som är ouppnåeligt och oåtkomligt
Vita pärlor i ett mörkt och nattsvart universum.
Är det vårt ofrånkomligt öde,
att alltid söka det som inte är
möjligt att få?

Längtan

Jag längtar
längtar efter dig
efter vindens smekningar i ditt hår
efter kyssars renande lek
över din skälvande kropp
min längtan är så stark
 som havets smekningar på bergets håll
 en längtan så stark som
 månens dragningskraft på havets vatten.
Så dricker jag min längtans kalk
och tar min åtrås lekamen.
Sväljer och späder ut med
längtans tårar.
Kom min älskade
sitt i solens ljusbad
och längta en stund, med mig.....

Hårt väder

Idag har vågorna gått höga
regnet har blött ner och skapat en och annan halka
hur kan saker som legat gömt så länge
plötsligt dyka fram bara för att
naturen stökar om i sitt hus

Nattsudd

Dina lockar väller fram över kudden
när du ligger där i mörkret
Som ett krusat hav färdas en och annan dröm
över dina höga vågor
Även pannan formar ibland eftertankens sandbotten
undrar vad du tänker på ?
Är det vår kärleks-sagas underbara stunder
eller vardagens obarmhärtiga skiftande vindbyar?
Aldrig har väl min kärlek varit starkare
men ändå så långt borta
Varför sårade du mig så grymt med dina lögner och dina svek ?
kan du se mina blödande och variga sår
jag slickar dom rena så gott det går
och baddar med hopp om bot och bättring
I mörkret utanför vandrar ondskan med ett leende grin
repeterar med outröttlighet sin fras, vad var det jag sa...
Jag har fortfarande ett hopp kvar
att kärlekens godhet till slut skall segra
och vi kan segla iväg på dess vågor...

Avslag

I stridens hetaste stund
viker du av och förskjuter mig...
drar dig bort och lämnar mig med slagen lem.

Jag är en naken totalt förnedrad varelse
utedassets mjukdelar har större värdighet för en sekund
Jag luktar kanske inte lika illa men är en större skit.
Min längtan smiter ut genom det öppna fönstret
kvar blir bara min rädsla och oförståelse
du ger mig en förklaring men din kropp ger mig en annan.

Krossade drömmar

Mellan lycka och förtvivlan finns en smal avgrund
du måste våga balansera där för att nå den ena
men riskera att krossas mot den andra
Att inte våga är ändå ett värre öde.....

Mörkt

Det är så mörkt
lampans gyllene sken hindrar synen
från att nå sitt mål
den skapar synvillor och fantasier
men varför släcka den
när den är det enda ljus jag har.

God natt

Min älskade
du betyder allt för mig
från morgon när mina sinnen söker dig
och matas med din närvaro
föder jag min kärlek under dagen i kapp med vindens
smekningar
tänk att vi ändå hållit ut
och trotsar solnedgångens krav

Genom lustens levande stråkar
lägger jag mig bredvid dig, fast du vistats
i drömmars land en stund
lägger min varsamma hand på din höft
viskar i ditt öra.....
jag är din i evighet.

Ta mig

Ta i mig, slit i min kropp.
Lyft mitt huvud ge mig hopp.

Omfamna min själ och
smek min blottade mandom
tills vi sakta
vandrar från extasens höjder
ner till vilans och
avslappningens dal.

Ligg nära mig och låt oss
lyssna till andningens puls
som vågors rytm på
kärlekens strand.

Himlens port

Mitt hjärta bultar på
himlens port.
Min puls bultar med
rytmiskt i harmoni med dig.

Älskade öppna dörren
och låt oss komma hem.

Till en öppen eld i en
stjärnklar höst natt.

Storm

Vi kastas hit och dit
av naturens krafter.
Frågar oss gång på gång
om det var resan värd.

När vi steg ombord var
vattnet lugnt och solen varm
det kan man inte tro nu när
vågorna går så höga.

Vi håller varandra hårt
sluter ögonen, glömmer vårt senaste
onda ord
för vi sitter alla i samma båt.

Ur aska i elden

Ur askan
i elden
värmer, bränner
söker kyla
ser slagna hjältar
blöda i öppna sår
ser medicinmän
be till läkedommens andar.

Morgonbrisens milda lugn
sveper över slagfältets sargade hud
kärlekens kraft vänder vinden
och släcker ut tvivlets brand.

Ur askan reser sig
en väldig vålnad
men den skrämmer inte mig
utan jag lyssnar
och hälsar den
välkommen hem.

Höstlek

Kärlek
en svår lek
ett härligt svek
kärlek

Rädsla
att mista dig
att kväva dig
att ändå ha dig kvar
och att du kväver mig
att vår kärleks eld
svalnar till en vit aska
som sprids för vinden
och dör ut.

Att jag ibland har svårt är klart
att skilja upp från ned
rätt från fel
hel från halv
det är egentligen inte svårt
fast jag förstår ingenting alls.

Vad är egentligen meningen
är detta liv
mitt liv
ditt liv
vårt liv

Det ända jag vet är att jag
älskar dig
att det så alltid förblir
Så låt oss leka vidare i vår
kärlek.

Estonia

I natt står månen klar
mot himlens nattsvarva mörker.
Stjärnor gnistra som levande ljus.
I takt med solnedgångens dunkel
slocknar mitt hjärtas hopp
jag håller hårt din kalla hand
tills det mörka vattnet drar mig ner
i havets oändlighet.

När mina lungor fylls av vatten
i min sista suck
skänker jag en tacksam tanke till
att fått träffa just dig.
Att få hålla din hand det sista jag gör
innan jag förenas med mina vänner
i evighetens väntrum.

Att just vi två träffat varandra
var en oerhörd slump
ändå var det hela så klart
och skrivet i varje stjärna.
Människor som har funnit varandra
endast för att sedan förloras, men
kärleken kommer ändå att bestå
och vi två mötas igen.
Hoppas det då blir
på fastare mark
en stjärnklar natt
då månen är blå.

Snart

Äntligen ensam
äntligen tillsammans
dina mjuka läppar
tätt tryckta mot mitt öra.
Du säger att du älskar mig
och jag aldrig mer en lögn skall få
 aldrig mer en osanning skall komma från dom läppar
 som kysser mig till sömn.

Min arm omkring din midja
mitt lår mellan dina
ditt ljuvligt doftande hår
kittlar mitt sinne
Jag säger när du sover
att mitt liv är en del av dig
smeker sakta din nakna axel
så ryser du av mitt minne.

En sista kyss på din kind
från mina varma läppar
smeker dina med min tungan
innan jag åter somnar in.

Sök

Bortom tingens dolda skepnad
ligger det vi söker.
Spelar livets korta skede
i en enkel pilgrimssång

Söker under varje orörd sten
tills händer blöder och ryggar värker.
Likt ett sårat djur vi springer
söker, vrålar slår oss fria

Tänder en värmande lägereld
slår oss ner och skaffar kraft.
Tanken vandrar ifrån oss
kommer aldrig mer igen.

Lita på mig

Jag litar inte på något längre
litar inte på dig.
Jag litar inte på det skrivna ordet
litar ej på vad som sägs.

Jag litar absolut inte på politiker,
finansmän och fritänkare.
Litar ej på vad jag ser
litar ej på vad jag hör.
Att solen går upp kan man dock lita på

och att den går ner igen.

Det jag sagt är sanning
men kan du lita på mig?

Nirvana

Vi söker svar överallt och alltid,
reser långt och letar djupt.
Lyssnar sällan på signaler,
från den källa som kan svara.

Törstar starkt efter kunskapens vatten
när vi drunknar i informationens hav.

Sök istället i ditt eget inre
i din egen tommhets jag.
Lyssna inte på det som skrivs
och sägs i världen.
Du själv är alla frågors svar.

Det enkla är det svåra
är den rätta väg att vandra.
Kärlek, visdom och sanna val
är din ledsagare på vägen.

I ett oväntat ögonblick
kan du nå en helhets salighet,
i en tanke, ett ord eller i en
vardaglig skepnad.
Leta efter det istället
och evighetens portar
skall öppnas för dig.

Höst Storm

Det gulnade lövens vingliga färd
mot frostbiten mark,
av stormvindens vrålande kraft
slits av från kalnande gren.

Lämnad i mull för att vittra bort
och återvända hem nästa vår.

Visdomens hessa viskning
talar om liv fast allt vi ser är död.
Svårt är att höra löfte om återfödelse
i en värld av ständig förändring och förskingring.
Luften känns kall och frisk i mitt hår
och i min kind lyser stjärnorna klarare än på länge.

Jag blir i mig själv och omfamnar mitt sinne.
Höstens färger lyser i mitt inre
när löven till slut lämnat sin stam
och väntar på vinterns mjuka täcke.

a Satellit Disc in the Oktober sun

A gentel touch
of the creators finger.

Moves my heart

My lungs breath
the same air as you .

My blood
leaves my system
visit yours

and back agin

Some wonderfull frightening things
is happening to me.

Kava

I wook up one morning, by the break of dawn.
So I picked up some clothes and put them on.
Walked down the street,
to find a Café.
Ordered a Coffe and stayed there all day.

A couple came in and started to talk,
he took her hand and went out for a walk.
I looked down and smile,
like the tail was my own.
How can I forget,
the touche of youre palm.

I looked at the candle,
it staired back at me.
It looked like a tear,
was comming from there.
I then realised,
that the tear was my own,
I payed for my coffe,
and I headed for home.

I walked in the rain,
all night through.

Thinking of us,
and the things that we do.
those days were for me,
like paradise.
But now when I think of it
it makes me sad.

I wook up next morning,
by the break of dawn.
Picked up some clothes,
and put them on.
Walked down the street,
to find a cafe.
Felt for a beer,
and I ordered three.
I looked down in my glass,
had emptied the last.
payed for my bear,
and headed for home

The night was all foggy,
and the air was all wet.
I walked all the streets,
that were empty and dead.
I walked all the streets,
all night through.
Thinking of us,
and the things that we do.
those days were for me,
like paradise.
How could I be such a fool,
that I let you go...

Några favoriter

I rörelse

Den mätta dagen, den är aldrig störst.
Den bästa dagen är en dag av törst.
Nog finns det mål och mening i vår färd –
men det är vägen , som är mödan värd.
Det bästa målet är en nattlång rast,
där elden tänds och brödet bryts i hast.
På ställen, där man sover blott en gång,
blir sömnen trygg och natten full av sång.
Bryt upp, bryt upp! Den nya dagen gryr.
Oändligt är vårt stora äventyr.

(Karin Boye)

Vanmakten

En gång fann jag inne i en skog, en yxa nedhuggen i jorden
ända till hammaren.
Det var som hade någon där velat klyva hela jorden i två
delar med ett enda hugg.
Viljan hade inte saknats, men skaftet hade gått av.

(Harry Martinson)

”Aniara”

Försök till räddning genom tankeflykt
och överglidningar från dröm till dröm
blev ofta vår metod.

Med ena benet dränkt i känslosvall
det andra med sitt stöd i känslodöd
vi ofta stod.

Jag frågade mig själv men glömde svara.
Jag drömde mig ett liv men glömde vara.

Jag reste allt runt men glömde fara. –
ty jag satt fånge här i Aniara.

(Harry Martinson)

”...Stjärnhimlens eviga mysterium
och den celesta mekanikens under
är lag men inte evangelium.”

(Harry Martinson)

"Själen

Min vän är bergen
de skogsklädda ensliga dalarna
de främmande öarna
de sorlande floderna
de förälskade vindarnas viskning

Den stilla natten
i det ögonblicket då gryningen stiger
den tysta musiken
den av toner mättade stillheten
Måltiden som vederkvicker och ger kärlek"

(Juan de la Cruz)

